

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/989/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714200186
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Vanca
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7714200186.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: I. L., a.s., Y. 8, F., IČO: XX XXX XXX, zast. F., F. a spol. s r.o., Dr. VI. Z. XX, F., proti žalovanému: Y. C. nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom T. Q. 3, Y., t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníkom U. S., zamestnankyňou Okresného súdu Michalovce, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: A. na podporu práv spotrebiteľov I., T. E. 2, V., IČO: XX XXX XXX, o zaplatenie 687,72 eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 7C/54/2014-67 z 23.9.2014 jednomyselne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 139,72 eur s 8,75% - ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 139,72 eur od 24.8.2012 do zaplatenia a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 687,72 eur s prísl., titulom zaplatenia ceny za poskytované služby vo výške 139,72 eur a náhrady škody v sume 548,00 eur.

Vo veci bol 7.2.2014 vydaný platobný rozkaz č.k. 14Ro/3/2014-27, ktorý bol následne v súlade s ust. § 173 ods. 2 O.s.p. zrušený z dôvodu, že sa ho nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, a preto súd prvého stupňa s poukazom na ust. § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovil žalovanému pre toto konanie opatrovníka.

Uviedol, že medzi účastníkmi konania bola 22.3.2012 uzavretá Zmluva o pripojení č. E a Dodatok k Zmluve o pripojení č. E z 22.3.2012, na základe ktorých žalobca vypožičal žalovanému SIM kartu, ktoré umožnili žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. Dôvodom podania žaloby sú záväzky žalovaného vyplývajúce z uzatvorenej zmluvy, vrátane dodatkov k zmluve, z ktorých vyplývajú jednotlivé záväzky žalovaného z titulu užívania poskytnutých dátových služieb, náhrady škody medzi trhovou hodnotou mobilných zariadení a predajnou cenou a zodpovedajúcej sadzby z omeškania.

Žalovaný v období od 04/2012 do 06/2012 nezaplatil žalobcovi cenu poskytnutých služieb v sume 139,72 eur aj napriek písomnej výzve žalobcu z 9.8.2012, ani v dodatočne poskytnutej lehote do 23.8.2012.

Na základe Dodatku k Zmluve o pripojení č. E z 22.3.2012 žalobca odpredal žalovanému zariadenie L. J. Tab 10.1. za akciovú cenu 1,00 eur so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny, v rámci osobitnej ponukovej akcie žalobcu. Žalovaný porušil povinnosti zaplatiť riadne a včas cenu poskytnutých služieb počas doby

viazanosti 24 mesiacov, a tým porušil povinnosť zo Zmluvy alebo Dodatku, a preto si žalobca uplatnil v zmysle čl. 2 , bod 2.5. Dodatku nárok na zmluvnú pokutu v sume 548,00 eur (t.j. rozdiel medzi cenou telekomunikačného zariadenia - akciovou (teda 1,00 eur), za ktorú bolo žalovanému predané zariadenie Samsung J. Tab 10.1 16GB a skutočnou cenou zariadenia (t.j. 549,00 eur)).

Súd prvého stupňa citujúc ust. § 488 a nasl. Občianskeho zákonníka, § 43 ods. 1 až 3, § 43 ods. 5 písm.b/ zák.č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 420 ods. 1 a § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1.1.2009) dospel k záveru, že žalovaný za obdobie od 04/2012-06/2012 nezaplatil žalobcovi splatnú cenu poskytnutých služieb v sume 139,72 eur. Keďže ide o platný záväzok žalovaného voči žalobcovi, súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi túto dlžnú sumu s príslušenstvom.

Nárok žalobcu na náhradu škody v sume 548,00 eur spolu s príslušenstvom súd zamietol, pretože nebol v tomto konaní preukázaný vznik požadovanej škody, teda porušenie takej právnej povinnosti žalovaného, ktorou mal v príčinnej súvislosti túto škodu spôsobiť. Žalobca predal žalovanému mobilné zariadenie za dohodnutú kúpnu cenu, na základe slobodne prejavenej vôle oboch zmluvných strán, aj keď len za 1,00 eur a túto cenu žalovaný zaplatil, čo ani nebolo sporné. Aj keď žalovaný za dobu od 04/2012 do 06/2012 nezaplatil žalobcovi cenu poskytnutých služieb v sume 139,72 eur, neporušil takú povinnosť zo zmluvy a dodatku, v príčinnej súvislosti s ktorou, by vznikla žalobcovi tvrdená škoda v sume 548,00 eur. Samotný rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu nie je totiž takým následkom, o ktorom žalobca tvrdí, že vznikol protiprávnym úkonom žalovaného v príčinnej súvislosti, s ktorým mu takáto škoda mala vzniknúť. Je totiž výsledkom riadneho konsenzu medzi žalovaným a žalobcom o kúpnej cene mobilného telefónu, preto nemohlo dôjsť k tvrdenej škode na majetku žalobcu v príčinnej súvislosti s tým, že žalovaný nezaplatil cenu za poskytované služby, keďže mobilný telefón kúpil žalovaný za dojednanú kúpnu cenu 1,00 eur a nezaplatenie ceny za poskytnuté služby riadne a včas bolo zabezpečené zmluvnou pokutou. Pokiaľ aj konaním žalovaného spočívajúcim v nezaplatení ceny služieb, došlo ku vzniku nejakej škody, nejde o tvrdenú škodu, ktorej náhrady sa žalobca domáha v tomto konaní, a preto mu súd nárok na ňu nepriznal, vrátane príslušenstva - úrokov z omeškania, ktoré si zo sumy 548,00 eur žalobca uplatnil.

O trovách bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a keďže žalobca nebol úspešný v plnom rozsahu, žalovaný bol úspešný v časti (čo do zamietnutia žaloby) súd prvého stupňa rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Navyše žiadnemu z vedľajších účastníkov trovy konania, ktoré by vyplývali zo spisového materiálu, nevznikli.

Proti tomuto rozsudku - výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane žalovaného. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 26,30 eur.

Uviedol, že z jeho podania zo 14.8.2014 vyplýva, že po oznámení vstupu do konania a oboznámení sa s predmetom konania sa jeho vstup týkal, len časti konania, v ktorej žalobca (ako dodávateľ služby) uplatnil voči žalovanému (ako spotrebiteľovi) neprijateľné podmienky zo spotrebiteľskej zmluvy vo výške zmluvnej pokuty, ktorú modifikoval do náhrady škody vo výške 548,00 eur. Zároveň týmto podaním ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní 23.9.2014 a vyčíslil trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 89,12 eur, ktoré boli vyčíslené z hodnoty náhrady škody vo výške 548,00 eur.

Prvostupňový súd návrh žalobcu v zmysle odôvodnenia rozsudku v časti náhrady škody vo výške 548,00 eur zamietol, keď konštatoval, že nie sú splnené predpoklady všeobecnej zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka, pričom v odôvodnení rozsudku absentuje skutočnosť, že vo veci sa kvalifikovane v tomto smere vyjadril vedľajší účastník, pričom prvostupňový súd vo vzťahu k trovám konania opäť opomenul, že trovy konania boli vedľajším účastníkom riadne vyčíslené podaním zo 14.8.2014 a teda údaj o tom, že by tieto nevyplyvali zo spisového materiálu je zavádzajúci.

V zmysle ust. § 93 ods. 2 O.s.p., vyplýva možnosť právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, zúčastniť sa konania ako vedľajší účastník popri navrhovateľovi alebo odporcovi.

Žalobca v prejednávanej veci spojil do žaloby dva skutkovo a právne samostatné nároky. Jedným bol nárok na tzv. hovorné a druhým nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty transformovanej na náhradu škody. Vedľajší účastník vstúpil do konania na podporu spotrebiteľa, len v rozsahu, v ktorom boli žalobcom porušované spotrebiteľské práva a v tejto časti bol plne úspešný, pričom rozsah pôsobenia v konaní o viacerých nárokoch mohol vedľajší účastník určiť až po oboznámení sa so žalobou. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR č. R 28/1970, R 53/1993 a uznesenie sp.zn. 4MCdo/20/2010 z 26.1.2011.

O samostatnosti vyššie uvedených nárokov a ich rozdielnom právnom základe svedčí aj posudzovanie týchto nárokov z hľadiska plynutia premičacej doby. Pokiaľ nároky za poskytnuté telekomunikačné služby sa premičujú podľa § 101 Občianskeho zákonníka vo všeobecnej trojročnej premičacej dobe, nárok na náhradu škody sa premičí v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, pričom podľa odseku 2 tohto ustanovenia najneskoršie sa právo na náhradu škody premičí za tri roky odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/73/2013 z 3.7.2013 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/182/2013 z 23.10.2013.

Vzhľadom na uvedené, má odvolateľ za to, že má v konaní voči žalobcovi v časti, v ktorej namietal porušenie práv spotrebiteľa (t.j. v časti samostatne žalovateľného nároku žalobcu na náhradu škody), nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý v časti ktorej sa vstup vedľajšieho účastníka týkal, procesne úspešný nebol.

Vo vzťahu k účelnosti trov právneho zastúpenia poukázal vedľajší účastník na čl. 47 Ústavy SR a ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p., v zmysle ktorého má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda aj právo dať sa zastúpiť advokátom v súlade s § 24 a § 25 ods. 1 O.s.p., realizujúc tak ústavné právo na právnu pomoc pred súdmi.

Vzhľadom na procesný úspech žalovaného, mal súd vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane úspešného účastníka priznať plnú náhradu trov konania v ním vyčíslenej výške (viď. uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 14Co/11/2013 z 21.6.2013).

Nakoľko súd prvého stupňa nezahrnul do odôvodnenia rozsudku stanovisko vedľajšieho účastníka, ktoré mu bolo riadne doručené a nepriznal mu trovy konania, ktoré boli taktiež riadne vyčíslené, týmto postupom mu odňal právo konať pred súdom a teda konanie v tomto smere trpí procesnými vadami.

Odvolací súd prejednal odvolanie vedľajšieho účastníka podľa § 212 ods. 1, 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, vec po právnej stránke posúdil v súlade so zákonom, a preto aj správne rozhodol.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a na doplnenie dôvodov uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa a k odvolaniu vedľajšieho účastníka uvádza nasledovné:

Základným merítkom pre nárok na náhradu trov konania je miera úspechu vo veci.

Ak má účastník vo veci plný úspech, prizná mu súd celú náhradu trov konania (§ 142 ods. 1 O.s.p.), ak však má úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Tieto zásady a ustanovenie platia aj pre náhradu trov vedľajšieho účastníka.

Keďže žalovaný, na ktorého strane vedľajší účastník vystupoval mal vo veci len pomerný úspech, súd prvého stupňa rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 2 O.s.p.. Nemožno totiž oddeľovať jednotlivé nároky a podľa toho priznávať náhradu trov.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti (t.j. vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka), ako vecne správny.

Odvolateľ v odvolacom konaní nemal úspech, ostatným účastníkom trovy nevznikli, a preto odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. vyslovil, že účastníkom (i vedľajšiemu účastníkovi) náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.